

In het Evangelie van vandaag worden wij door Jezus Christus uitgenodigd om ons te bekeren en te geloven in de Blijde Boodschap; dit zijn in feite twee “voorwaarden” om Jezus van nabij te kunnen volgen, niet puur als een toeschouwer, maar als een échte leerling: zoals de apostelen in het Evangelie van vandaag. Iemand zou wel kunnen zeggen – och ja, maar zij hebben Zijn leer rechtsreeks uit Zijn mond vernomen en zij hebben de wonderen van Jezus gezien, op dèze manier is heel makkelijk zich te bekeren en te geloven – dat zou wel zo kunnen zijn; maar denk er aan, er zijn ook mensen in de tijd van Jezus die dezelfde leer uit de mond van Jezus hebben gekregen en die diezelfde wonderen zoals de apostelen hebben gezien, en toch geloofden ze niet in Jezus. Uiteindelijk komt alles neer op een beslissing; onze beslissing om het Licht van het geloof in ons hart te aanvaarden óf géén toegang te verlenen aan dit vernieuwende Licht.

Natuurlijk zijn er wonderen door God verricht om het geloof van de mensen te helpen, in tijd van Jezus, maar ook in ónze tijd doet Jezus wonderen, om ons geloof te versterken.

Ik wil graag een eigentijds Mirakel van de Eucharistie met u delen. En op deze manier vertelt Abt Dom Antoine Marie osb over dit Eucharistische Wonder, hetgeen gebeurd is in Buenos Aires:

Op 18 augustus 1996 viert eerwaarde Alejandro Pezet de Mis in de kerk van het winkelcentrum van de stad Buenos Aires, in Argentinië. Hij heeft zojuist de heilige Communie uitgereikt wanneer een vrouw hem komt zeggen dat ze een hostie heeft gezien, waarvan iemand zich - achter in de kerk - heeft willen ontdoen. Wanneer hij naar de aangegeven plaats gaat, ziet de priester de geconsacreerde hostie; hij stopt deze in een bakje met water en zet dit zó in het tabernakel. {Waarom doet hij dit? Om deze hostie in water op te lossen want wanneer een hostie namelijk daarna geheel is opgelost, is het Lichaam van Christus inderdaad niet meer tegenwoordig. En dát is de manier van handelen van de priester in zulke gevallen}. Op maandag 26 augustus {een week daarna} doet hij het tabernakel open en ziet tot zijn stomme verbazing dat de hostie een bloederige substantie is geworden. Hij brengt Mgr. Jorge Bergoglio, toen hulpbisschop van Buenos Aires en toekomstige Paus, hiervan op de hoogte, waarop deze instructies geeft om de aldus getransformeerde hostie te laten fotograferen door een beroepsfotograaf. De foto's, die op 6 september zijn genomen, tonen duidelijk aan dat de hostie, die in een stukje bloederig vlees is veranderd, aanzienlijk in omvang is toegenomen. Gedurende drie jaar wordt deze bewaard in het tabernakel en wordt de hele zaak geheim gehouden; maar wanneer hij vaststelt dat de hostie geen enkele waarneembare vorm van ontbinding heeft ondergaan, besluit bisschop Bergoglio deze wetenschappelijk te laten analyseren.

Vanaf oktober 1999 worden er analyses uitgevoerd op monsters van de hostie. Die voeren tot de verklaring die in 2005 is afgelegd door dokter Federico Zugibe, deskundige op het gebied van de cardiologie en gerechts-geneeskundig expert: «De geanalyseerde materie is een fragment van de hartspier die zich in de wand van de linker hartkamer, dichtbij de hartkleppen bevindt. Deze spier is verantwoordelijk voor de samentrekking van het hart. De linker hartkamer functioneert als een pomp die bloed doorstroomt door het hele lichaam. De hartspier is in een staat van ontsteking en bevat een groot aantal witte bloedlichaampjes. Dat geeft aan dat het hart leefde op het moment dat het monster werd genomen. Ik verklaar dat het hart leefde, gegeven het feit dat witte bloedlichaampjes buiten een levend organisme afsterven; ze hebben behoefte aan een levend organisme om in stand te kunnen blijven. Hun aanwezigheid geeft dus aan dat het hart leefde toen het monster werd genomen. Bovendien waren de witte bloedlichaampjes in de weefsels

opgenomen, hetgeen aangeeft dat het hart aan intensieve stress onderhevig was geweest, alsof zijn eigenaar harde klappen had gekregen, ter hoogte van de borst.»

Twee Australiërs, de journalist Mike Willesee en de jurist Ron Tesoriero, zijn de getuigen geweest van deze testen. Na de conclusie van de arts, deelt men hem mede dat de substantie waaruit het monster afkomstig was dateerde van 1996. Dokter Zugibe vraagt daarop: «U moet me één ding uitleggen: als dat monster afkomstig is van een dode persoon, hoe kan het dan dat, toen ik het onderzocht, de cellen van het monster nog in beweging waren en kloppingen liet zien? Als dat hart afkomstig is van iemand die in 1996 is gestorven, hoe kan het dan nog steeds in leven zijn? « Pas dan legt Mike Willesee aan dokter Zugibe uit dat het monster afkomstig is van een geconsacreerde hostie, die op mysterieuze wijze veranderd is in bloederig menselijk vlees. Stomverbaasd als hij dat hoort, antwoordt de dokter: «Hoe en waarom kan een geconsacreerde hostie van karakter veranderen en levend menselijk vlees en bloed worden? Dat zal een onverklaarbaar mysterie blijven voor de wetenschap, een mysterie dat volledig mijn competentie overstijgt.»

In de encycliek “Lumen fidei” schrijft Paus Franciscus: «Langzamerhand heeft men echter gezien dat het licht van de autonome rede niet erin slaagt de toekomst voldoende te verlichten; uiteindelijk blijft zij in haar duisternis steken en laat de mens achter in de angst voor het onbekende. En zo heeft de mens afgezien van het zoeken naar een groot licht, een grote waarheid om zich tevreden te stellen met de kleine lichten die het korte ogenblik verlichten, maar niet in staat zijn de weg te openen. [...] «Het is daarom dringend noodzakelijk, zo verklaart de Paus verder, de aard van het licht dat eigen is aan het geloof, opnieuw te ontdekken, omdat ook alle andere lichten uiteindelijk hun kracht verliezen, wanneer de vlam hiervan dooft. Het licht van het geloof heeft immers een bijzonder karakter, omdat het in staat is heel het bestaan van de mens te verlichten.

Om zo krachtig te zijn kan een licht niet van onszelf uitgaan, moet het komen van een oorspronkelijkere bron, moet het tenslotte komen van God. Het geloof ontstaat bij de ontmoeting met de levende God, die ons roept en ons zijn liefde openbaart [...] Het geloof, dat wij van God ontvangen als bovennatuurlijke gaven, verschijnt als een licht voor de weg, een licht dat onze gang in de tijd richting geeft». (ibid.,4).

Eucharistische wonderen zijn niet te ontkennen feiten; zij stellen ons voor de grote Werkelijkheid: God bestaat, Hij is vlees geworden, Hij is tegenwoordig en treedt actief op in onze geschiedenis, Hij heeft zich blootgesteld aan lijden en dood, om de dood teniet te doen en ons het Leven te geven! Het geluk dat wij allen zoeken hangt af van onze liefdesbetrekking met Hem alleen!

Laten we uit de Eucharistie de kracht putten die we nodig hebben om Jezus te volgen op de weg van het Eeuwige Leven!